

Frode Hansen (født 10. aug 1961)
– vår eneste landslagsspiller
(hentet fra Jubileumsberetningen av 2002.

PRØVESPILL Frode Holstad Hansen (til høyre) sammen med Manchester United-keeper Gary Bailey i 1981. **FOTO: PRIVAT**

Han er den eneste som har representert Gresvik IF for Norge – og han sa nei takk til en overgang til selveste Manchester United!

Men de lykkeligste fotballårene hadde Frode Hansen hjemme på Gressvik.

- Uansett hvor gammel jeg blir, vil jeg aldri glemme den tiden, sier eks-keeperen, og ramser opp noen av lederne som skapte det herlige miljøet han vokste opp i: Odd Hansen, Terje Spydevold, Steinar "Køllis" Johannessen, Egil Jacobsen og Birger Olsen – og ikke minst keepertrener Leif "Dollie" Pedersen. Frode glemmer heller ikke sine foreldre som viste han veien til Trondalen.
- Den gangen var det bare moro. Senere ble det mye alvor, sier Frode. På slutten av 1970-tallet var tenåringen fra Nedre Almgrens vei regnet som et av Norges største keepertalenter, fullt på høyde med den ett år yngre senere landslagslegenden Erik Thorstvedt. Men, mens Thorstvedt la opp på grunn av skader etter 97 A-landskamper i 1996, forsvant Frode Hansen som 25 åring fra toppfotballen på grunn av motivasjonsproblemer ti år tidligere.

Her er Frodes historie i hovedtrekk – etter at han som suveren siste skanse var bakerste mann på et av tidenes beste Gresvik-lag: Guttegjengingen som i 1977 sikret Gresvik ett av klubbens tre kretsmesterskap i ungdomsavdelingen.

- Jeg ble innkalt til guttelandslaget første gang i 1978, men tror ikke jeg representerte Gresvik akkurat da. Det var nemlig i det momentet jeg meldte overgang til FFK, forteller han etter en tur i sitt personlige arkiv.

På juniorlandslaget

- Men året etter, i 1979, var jeg på juniorlandslaget som Gresvik-spiller. De første kampene var EM-kvalifisering mot Sverige. Det ble 1-1 hjemme, men vi vant 4-1 borte. I bortekampen scoret jeg på straffe. Jeg tror bare det er Kjell Kaspersen og jeg som har laget mål som keepere i landslagssammenheng, sier Frode og ler.

Han gikk altså til FFK etter halvspilt 1978-sesong, som 16-åring. Der ble han like godt kastet utpå i oppvisningskampen mot Manchester City på Sentralidrettsanlegget. FFK tapte kampen 0-5 – dog uten at debutanten kunne lastes.

Likevel var ikke det første oppholdet i FFK bare positivt. Utover høsten var målvakten sliten. Veldig sliten. Og han ville heller utvikle seg videre i trygge omgivelser hjemme på Gresvik.

- I 1978 spilte jeg på til sammen 12 lag, forteller Frode og ramser opp: A-, B-, gutte- og juniorlaget til Gresvik og FFK, gutte- og juniorkretslaget, Sør-Norge landslaget og guttelandslaget. Det ble for mye, begrunner Frode.

Dette hardkjøret var også grunnen til at han valgte å gå tilbake til Gresvik i 1979. Året etter var han imidlertid klar for å ta det store steget. Han gikk til FFK – og slo igjennom for alvor i norsk fotball.

Imponerte på ungdomslandslaget

Etter at han med noen fantastiske parader berget 0-0 i U-landskampen mot England i Drammen i 1981, tok det virkelig av. Engels presse roste han opp i skyene, og 20-åringen ble invitert over for å trene med selveste Manchester United. Det var muligens større for andre enn Frode selv. Han fikk nemlig tilbud av manager Ron Atkinson, men takket nei!

Var ikke moden

- Jeg var bare 20 år og ikke moden nok til å bryte barrieren. Det er nok enklere i dag, når så mange har gått opp løypa. Den gangen var det nesten bare Åge Hareide og Hallvar Thoresen som var profesjonelle, forklarer han.

Også A-landslagstrener Tor Røste Fossen ville teste Frode. Han spilte tre kamper – mot Nigeria (2-2) i 1981, mot Finland (1-1) og Vest-Tyskland (2-4) i 1982.

- Da var det rett ut igjen. Jeg slo ikke til, innrømmer Frode.

Han fortsatte i FFK til 1983, men kom på kant med trener Tony Knapps prinsipper om keepertrening, og reiste til Kristiansand og Start. Der spilte han tre sesonger, før han var mettet på toppfotball og gikk til Vigør i det som den gangen var 4. divisjon (3. divisjon i dag).

I 1988 var sirkelen sluttet. Turen gikk hjem til moderklubben. Som spillende trener hadde han store ambisjoner på vegne av Gresvik, som den gangen kavet langt nede i daværende 6. divisjon. Allerede det første året skapte Frode et lag som han selv mener er et av de bedre Gresvik har hatt.

- Etter min mening hadde vi en spillerstall og en gjeng mennesketyper som var unik. Det var en utrolig "go" i laget, sier Frode. Det ble opprykk med kjempemargin.

- Og selv om vi mistet 8 spillere, holdt vi på å rykke opp året etter også, minnes Frode, og tar selv mye av skylden etter en stygg keepertabbe i den siste bortekampen mot Kråkerøy.

Ikke store nok ambisjoner

- Du mente Gresvik ikke hadde store nok ambisjoner?

Frode Hansen - med flagget på brystet.

- Ja, den gang mente jeg at kulturen i klubben ikke hadde tilstrekkelig ambisjoner for A-laget. Men i dag har jeg et mer nyansert syn. Jeg ser meg ikke blind på at sportslig fremgang for A-laget er det ene og viktigste for Gresvik. Jeg har forståelse for dem som mener at det ikke spiller noen rolle om Gresvik er i 2. divisjon eller i 4. divisjon, og at det finnes andre verdier. Samtidig er det etter mitt syn synd og galt hvis ambisiøse spillere og ledere rundt A-laget ikke får anledning til å leve ut sine drømmer om sportslig fremgang og utvikling. I en veldrevet klubb kan sportslig satsing og sosial breddeprofil gå hånd i hånd

Frode Hansen gjorde come-back for FFK høsten 1991, fortsatte året etter og trente rødbuksene sammen med Per Egil Ahlsen til 2. plass i 2. divisjon i 1993. I 1994 hadde han et hvileår fra fotballen, før han var tilbake som Gresvik-trener i 1995.

- Jeg håper jeg får muligheten til å trene Gresvik igjen, eller gjøre en annen jobb for klubben, sier han

Så sent som i sesongen 2001 stilte den gamle storkeeperen opp for klubben i sitt hjerte. Da Gresvik manglet keeper til bortemøtet mot Ise, tok Frode på seg drakten igjen. Og rapportene sier at han stod svært godt da Gresvik vant 9-2. Målene kunne han ikke gjøre noe med.